

L' IGNORANCIA

REVISTA CRÓNICA

ORGA Y XEREMIES D' UNA SOCIEDAT DE MALLORQUINS.

A Palma, cada número. . . . . 2 céntims.
 Fora de Palma » . . . . . 2 1/2 »
 Números aïrrats » . . . . . 4 »

Sonará cada dissapte, si té vent a sa flauta.

S'envian es números a domicili, tant a dins Ciutat com a ses Viles, pagant per adelantat a s'Administració (Cadena de Cort n.º 11), 1 pesseta a conte de 16 números.

PRIMES Y COQUES.

Axi com s'alimentació es necessaria per la vida, s'abús d'es menjá la sòl comprometre; y axí com un glopet de resòlis aclareix sa vista y desentura sa gargamella, es donarse a sa beguda arriba a produí aquella set continua que més tart passa a *febra gatera* y que conduex a s'embrutiment y a la mòrt. Lo matex ha succehit amb ses Sociedats anònimes: comensaren per fé un bé a n'es públich, aclarint un pòch la vista a n'es qui la tenian emboirada, y desenturant sa gargamella a alguns que s'haurian auegat; llavò següiren fentse bé a elles matexes, y llavò... tothòm sab s'història milló que nòltros. Derrera es glopet de resòlis de sa ganancia ben ordenada, entrá sa febra per ses Sociedats nòves, are ja hem arribat a s'embrutiment de ses primes, y no se pòt torbá la mòrt.

Nòltros creguérem que amb sa campanya que va fé *El Violon* (amb la qual no estám acordes ni amb sa forma ni amb algunes apreciacions que componian es seu fondo) haurian ubèrt ets uys aquells qu'encare los ténen cluchs, perque entre còl y còl d'es camp que descubria aquell setmanari, hey havia qualque veritat de pinòl vermey y qualque idea digne de essé seguida.

Però mos n'hem duit xasco, y entre ets hòmos de negòcis aumenta es furor y sa borratxera *primista*; lo que no se pòt duptá vegent per sa plassa de Cort y a dins ses rateres parades qu'hey ha per allà, tanta gent que s'entreten amb sa majó ignocencia del mon *fent operacions*, fent pujá y devallá es prèu de ses accions, conforme convé a n'es més entesos: y quant ja han xupat sa taronja d'una Societat *cotisada*, y l'han premuda, y l'han dessustada, y s'han menjats es grells, y fins y tot han senat ses dents a n'es blanch de sa cloveya, llavò dexan aquesta en mans d'es quatre beneyts d'caparruts més *conservadors*, que solen essé sa *basse* de ses operacions... y corren a un altre taronjé, fundant una

nòva Societat que ántes de néxe ja té *prima*.

Aquests valors (?) nòus tirats en plassa produexen es matex efecte qu'una bolla de pasteta tirada a ses llisses: de devall ses pedres, d'entre es fanch, de dins s'alga, de ses enclètzes, de no se sap d'ahon, surten primistas, accionistas, alsistas, haxistas y molts més consonants en *istas* que per òre no volem agotá, però que tots òbrin sa boca per espipellá, y espipellan. Axò no es més qu'un cròquis de lo que se passa a Cort. En quant a ses Sociedats de Crèdit, ¿ja han pensat, dins ca-séua, sa manera de doná compliment a ses nòves disposicions de sa circular des *Banch d'Espanya*? Encara que no som molt entesos en la materia, mos parex que fan massa *el Tòni*.

A més de ses gangas, fins are segures, de fundá una nòva Societat, hey ha altres motius per fundarne una cada dia. Despues de enllepolí es còro d'àngels (que son es qui ántes de fitsarse número ja han cubert es de ses accions de tota Societat per a nexé,) ajudantlos a agafá *prima* per acció, llavò queda la cort celestial, es pexos gròssos, ses intel·ligències supremes que donan pès, ombra y nòm a s'idea més estrambòtica, si aquesta idea es *bessonera*. Mentres d'aquesta idea nasque una Societat, d'aquesta Societat uns Estatuts, d'aquests Estatuts una Junta, d'aquesta Junta un *tanto por ciento* cada any, ells se resignan (just per complaure ets amiehs y fé un bé a n'es públich) a dirigi ses operacions possibles de sa novella Societat. Hey ha prodigi financiér que ilumina amb sa séua intel·ligència (*a tanto por ciento*) sa Societat A, sa Societat B, sa Societat C..... y molts d'ells si sabessen lletra no s'aturarian fins a sa Z.

Arribavam aquí d'aquest articlel quant mos diuen que s'acaba de fundá una nòva Societat anomenada *La Petrolera*. Estam dins un fòch fins que sabrém es nòms d'ets autors de tan bellisima idea per donarlos a conexe a n'es nòstros amiehs; perque, la veritat, axò de *petróleo* fa mala oló; y si veyem qu'aquests

petroleros no cercan més que sa *prima* y es *tanto por ciento*, ¡vaja endevant! que tant patirém per una Societat més com per una ménos; però si son *petroleros* de cap-vermey, es còsa de posarmos alèrta, perque per fé flamada tots aquests *globos de papé*, ahont avuy van embarcades tantes y tantes fortunes y tantes y tantes families, y que a molts los parexen més segurs qu'es pèrn del mon, no falta més qu'arrambarlos sa candela.

¡Déu mos do llum, salut, paciència, y llòch a la Misericòrdia, per tants de millonaris desencopiñats com pòt essé que vajan per allà a descansá de tantes primades.

UN INSOCIABLE.

BONA FE Y MALA FE.

II.

S'escena representa es pati des conventillo que descriguérem en es número 31 d'aquest semanari.

Mestre Resòlis, (un adobadó de còssis y ribells, que s'ha mudat ha pòch dins es botigó més avinent d'es carré) s'apareya per posá gafes a una ribella antiga, amb ramells pintats coló de còure. Mado Xerrayna s'hi acosta estirant s'estopa a sa filòa.

MADO XERRAYNA.—¿Y d'hont m'heu despenjat aquesta presentaya?

MESTRE RESOLIS.—Ell es d'en temps d'es moros; y are aquestes pessés ténen molt de *mèdit*; un señó m'ha dit que me'n daria dos duros, si no estás romputa; y are vatx derrera ficarli sis ó set gafes.

M. XER. (*fent seña a n'es carté que s'ha returat en es portal*).—Huey! dexalòsmè a n'aquests diaris; es señós d'aquí devant son a fóra y me ténen pròu encarregat que los ho guart... Han partit suara y tornarán anit.

(*Es carté li dexa un feix de diaris aplegats.*)

EN VOLTER (*sortint d'es seu xibiu.*)—Tres duros pagaria sobre de lletra, per veure lo que diuen.

MADO XER.—Foy! vat' aquí s'atlòt de na Triu, qu'en sab pròu bé. Xiscos, avina y mós llegirás ahont son ses corant' hòres.

XISCOS (*mossegant un cantó de pam-bòli y fregant s'esquena pe'sa paret.*)—Si... jò no més sé llegí es Flèuri...

M. RES.—Venga!

(*En desdoblega un y dexa anà ses gafes. Llegeix à premudes y tartamussellant.*)

«Estaran... quero. El Daly News disse que Mochamet-Yan quefe de l'Afrika nistam marcha, racon, sustro, patso, brel, Kan-de-bou.» Diu qu'han d'armá ses tròpes amb cans de bou....

M. XER.—¡Jesús María!

M. RES. (*llegint.*)—«El Mor....nin-Pòst, de sanPet, serbugo, asse, gura, quel, janeral Mèlis-còrn perderá el fa, fordèl Sar.»

EN VOL.—Cercau es *partes*, hombre, cercau es *partes*, qu'es sa sustanci de lo *sensual*.

M. RES. (*llegint.*)—«*El Golós....*» ¡Tampoch no's axò! «*El Lobo* disse quel *Timés* sabe que lort-Nòrt-bort-coch.» ¡Ni'hu entench! Venga un altre diari. (*En pren un altre.*) «*La Pogression Democartica....*» ¡Aquest! veëm: «*Nassional....* Hamos pressiado otra... cusion..... cuando la penaca, pital, sebo, rarrá, delco, dijo....» (*Gira fuya.*) «Los-que, suitas, vanas, erres, polsados dela Fransia.»

EN VOL.—¡Per aquí gratey!

M. RES.—«Sea, come, tido, un, horro, soassinato..... Las Cortes se serraran por Culio.....»

(*Entra el señó Regalessi, saluda y s'en puja à s'estudiet de la señora Ayna.*)

EN VOL. (*fent estabeljos.*)—Ja està vist: tot es mal del dia d'avuy mos vé d'es clèro; sa societat ha menesté posá un bon grapat de gafes, mèstre Resòlis; es pòble necessita *estrucciò*; y si tots fèssin es mèu jòch, à dins Mallorca fundariam sa llibertat de s'igualdat rasa, y tots viuriam còm à reys. Es diaris son un gran *delanto* perque diuen à n'es poble tot lo que passa de noticis, y li fan obri ets uys p'es *norte* de sa llibertat igual, sense tú ni voce-mercè, conforme existia en temps de l'Inquisició qu'es pròbes se morian de fam; y are lo mateix som jò qu'un Governadó, per motiu de s'igualdat que la se beurán tots es nèos, à la traga; y si no, pensau quin dia vos ho dich, mèstre Resòlis.

(*El señó Regalessi, que vé de replegå sa levita que la señora Ayna li ha sersida, s'atura capetjant.*)

SEÑÓ REGALESSI.—¿Y tot axò heu après en sos diaris?

EN VOL.—¿Y que vòl dí vostè, que no es la pura veritat tot lo que diuen sobre ses endemeses d'es Govern y ets abusos d'es clèro y es....?

S. REGAL.—Lo qu'es la pura veritat es que, avuy en dia, casi tot lo que s'estampa demunt es diaris que à tú te donan gust, es un enfilay de vitupèris y calúnnies contra ses autoritats y contra sa Relligió catòlica.

Molts d'es qui hey escriuen, en llòch de teni un tinté devant, més tòst haurian de tenirhi una menjadora. Sabeu si es Govern fés posá sa firma verdadera, baix d'es séus escrits, à tots aquests doctós que fan combregá es pòble amb ròdes de molí, y en materia de Relligió li volen doná entenent figures per llenternes; no serian tants ets atrevits que mos maretjan à fòrsa de bramá contra ses institucions més respetables y ses persones més honrades.

Però, sa llibertat d'imprenta s'esplota descaradament p'ets escriptors de mala fe, y si axò va axí en veurèm de bones.

M. RES.—¿Vol dí nòltros no entenem lo qu'ha de fé un bon Govern per arreglá l'Espanya y es defectes de sa Relligió?

EN VOL.—Tant còm qualsevòl.

M. XER.—¡Bòna l'hem armada!

S. REGAL.—Ascoltaumè à mí, mèstre Resòlis: ¿Creys vos que jò, que no he tocat may una baldufa de trepat per fé es foradins à un ribell xapat, creys vos que jò li posaria gafes?

M. RES. (*assolant amb so martell ses qu'ha assetjades.*)—Un duro li juch que no será capás. Jò que ha corant'añs que no fás altre còsa, encara devegades..... (*Mentres ensullaca sa primera, es cruy de sa ribella se perllonga y s'obri cop en sech.*) ¡Llambuguera de cruy! ¡Ja'n tenim dues!

M. XER. (*esclafintse de riure.*)—Volter, ajudalí, tú que t'entens de tot.

S. REGAL.—Ja'hu veys, mèstre Resòlis: vos, que vos dau en cò de doná quatre punts à n'es Govern d'Espanya, y à sa túnica de l'Iglesia que tothòm esquexa, vos, espeñau sa feyna des vòstro ofici rústich.

Are pensau que la major part des qui, anagant sa cara, estampan articlòts en es diaris sobre rams de govern y parlan de Relligió mascarant es séus ministres y es bons catòlics; y encamorman es lectors ignorants fentlos creure que tots serèm iguals demunt la tèrra; la major part d'aquests sábis doctós que fan de mèstres en llòch d'anà à escòla, vos dich que ni mañes ténen per posá gafets à un ribell.

EN VOL.—Vostè voldria que no das-sin *estrucciò* à n'es poble.

S. REGAL.—Vas ben erradet; jò voldria que à n'es poble l'obligassin à aprende de llegí y escriure, però que à n'es mateix temps li enseñassin sa moral d'es Sant Evangeli y es devers honrosos qu'ha menesté sèbre tot hòmo per viure dins una societat civilisada.

EN VOL.—Idò, y en sos diaris, aprenen tot axò!... No poden disputá amb *oscurantistes*.

M. XER.—¡Huey, gatvayre! ¿Y còm es que tú no'n sabs de lletra? Apren de fé cadires, qu'es es téu *vivendo*.....

S. REGAL.—En sos bons diaris, es veritat que poden aprende qualque còsa; però amb sos que à tu te fan...

EN XISCOS.—Jò, jò hey vatx à escòla es vespres...

S. REGAL.—Bon atlòt. (*Girantse à n'en Volter.*) Aquest infant podrà agra-hí à n'ets *oscurantistes* es llegí y escriure, y dibuix y contes que, per amor de Déu, li enseñan à una de ses deù escòles posades dins Ciutat per bé d'es pòble;.... les pagan es nèos.

EN VOL.—N'hajem parlat pròu! (*s'afica dins es seu xibiu.*)

M. RES.—Jò trob que vostè diu més sa veritat que *La Pogression Democartica*.

S. REGAL.—¡Ay bon Jesús! si no hi girau ets uys.... A reveure tots.

Tots.—Bones tardes tenga.

M. XER.—No fos perque, perque, los calava fòch à tots aquests diaris.

XISCOS, (*torcantse es morros amb sa mànega.*)—Y ja tench quate pèmis....

M. RES. (*tornant prende sa feyna.*)—¡No sé si tendrà cura aqueix ribell!

X.

DEL MOLL À PLASSA.

(CATALÁ Y MALLORQUÍ.)

—Anèm sen cap al mercat, Cusi'n Pere, ens acumpa: Jò n'he vist molts pòrts d'Espanya, Però aquí, à Palma no hi he estat. Haul' entrém dins la Ciutat; Que si fós de bell de dia Bé crech que hi afnaria, Puis som kòch que còg amb còk Y no tinch pèl de paruch.
Ca-ta-clòch, ca-ta-clòch, xuch!-xuch!

—Y eix estòl de marinés? —Son d'un barco de taulons. —¡Batua al mon, quins tacons! Fán més soroll qu'els botés. Y hont ván?—A trescá carrés O à aplegå sa moxeria. Aquests saupan sense guia; Son pràctichs per issá'l bròch Y en amayná fan es cuch.
Ca-ta-clòch, ca-ta-clòch, xuch!-xuch!

—Veniu per demunt s'acera, No trobarém tant de fanch; Per mitx tot es un estanch Amb més bròu qu'una bufera. ¡Ni si vengués sa riera! Siau, cunyé, sia, sia, De cap à sa barberia. —Válgam sant Telm y sant Ròch!!! Per tot pròu n'hi ha de such.
Ca-ta-clòch, ca-ta-clòch, xuch!-xuch!

—Ja s'en torna vení aygada.
Allò es un estanch; aquí
Venen aygordent y ví.
Per envant pren sa murada.
Axò es sa porta d'entrada...
Bordetjant farém més via...
Corté de cavalleria...
—¡Grat sia à Déu qu' are vòg
Y l'empedregat retruch!
Ca-ta-clòch, ca-ta-clòch,
xuch!-xuch!

—Eix carrer té bona eslorà.
—Es el Bòrn.—¡Hau, quin costé!
—Emboquem aqueix carré.
—Y el mercat, es molt enfòra?
—En bòn temps, no hey ha mitx-hòra;
Are feym sa travessia.
—Dòncs, prest serém dins badia
Si puja vent de xalòch;
Jò bé m'òrs y me balluch.
Ca-ta-clòch, ca-ta-clòch,
xuch!-xuch!

—Sant Nicolau es su-llá;
Assuquí, ca'n Gasparó.
—Posau ròba, que'l patró
M'ha dit no'l fassi esperá;
Y porta enredo comprá
Vespre à la carnisseria.
Vaja un clòts! Vèrge Maríal
Si aquest viatge no enròch,
Amb l'altre anirém à Lluch.
Ca-ta-clòch, ca-ta-clòch,
xuch!-xuch!

—Y'ls suècos vénen derrerà;
També deurán anà à plassa.
—¡Alèrta à n'aqueixa bassal!
—Y còm no hi pòsan barrera?
—Si anassem à sa cortera!...
Per allà si que en veuria.
—Això ray! jò hi aniria
Amb el bòt.—Hey ha qualque clòt
Que s'hi pòt negà un rùch,
Ca-ta-clòch, ca-ta-clòch,
xuch!-xuch!

—Amarrà quina empitradà!
Y anam cap dret al mercat?
—Ja hi som en haver pujat.
—Tirèu lastre que es pesada!
—No es curta aqueixa varada.
Aquí... sa pescateria.
—Dos tavernas... es follia
No entrari per pendre... fòch.
Cusi'n Pere?... —¡Fondo el buch!
Ca-ta-clòch, ca-ta-clòch,
xuch!-xuch!

ALIATAR.

XEREMIADES.

A propòsta de s'Alcalde Sr. Perelló, s'Ajuntament de Palma ha declarat fill adoptiu à Mr. Hermite, que tant va trabayà en profit de sa Geologia de ses Balears.

Era lo ménos que poria fé s'Ajuntament, per honrà sa memòria de aquell sabi. Tothòm n'ha estat content.

**

Are y sempre, Mallorca podrà gloriarse d'essè sa tèrra que produèix es millós *baxos* del mon. Y sino, aquí teniu n'Ordinas que, aquesta temporada, es sa delícia d'es nòstro Teatro; y en Francisco Mateu, que fa tornà lòcos es madrileños, d'admiració y d'entusiasme, cantantlos es *Faust* y es *Roberto*.

Ja està dit: si volen bòn *baxos*, veniu à Mallorca.

Vat' aquí es motiu perque cuidadosament se conservan es *baxos* d'una casa qu'hey havia en es carré d'Odon-Colom. Vat' aquí perque es *baxos* de la Sala (ahont hey ha sa caxa des doblés) estan de fa estona tan nets y adesats. Vat' aquí perque no's netetjan es *baxos* de dins sa pica d'es brolladó de la Rambla.

Y vat' aquí còm es Consums *debasan*. Y pe' ses Copiñes grumetjan es *ba-xistes*.

Y ses señores de rossegay no surten p'es carré, que no apleguen uns bòn *baxos* de fanch ó pols, segons es temps.

Y una de ses millós perruqueries de Ciutat (sa d'en Casasnovas) s'es instalada en es *baxos* de can García.

Y tenim un Ajuntament amb molts de *baxos*.

Y p'es municipals y serenos, qu'encare han de cobrà sa paga de Jané, vòlan *baxos* ets estornells.

Y per *baix* de sa murada es *matuteros* envian dins Ciutat cortins de ví y odres d'òli.

Y es tenedós de *bonos*, sense cobrà un trist cupó, seguexen cop-piu y ala *baxa*.

Y moltes botigues glapexen es compradós, oferintlos *rebaxa* de preus.

Fins y tot à Mallorca, que casi may plovia, are hey plòu sovint, sovint. ¡Y ja's de rahó qu'hey plòga! ja's sab que s'aygo sempre va à n'es lòch més *baix*.

**

Contava un diari, s'altre dia, que diumenje passat horabaxa uns quants atlòts tornavan de cassà aucells amb visch, y en duyan dins una gabia devés una dotzena.

Quant varen essè à sa Porta, es *punxes* los donaren un dalt-abaix que no'u volgueu sèbre, y los prengueren sa gabia, diguentlos qu'havian comès un gran delicté d'anà à cassà aucells, are qu'estam en temps de *veda*. Fins aquí, no hey ha rès de mal.

Ets atlòts, tots poruchs, pensavan que à su-llá mateix obrirían sa gabia y donarían llibertat à n'es presonés qu'ells havian engabiats. Però amb gran sorpresa repararen qu'es *punxes* treyan ets aucells, los torcian es coll, y los estojava, (segurament per embalsamarlos) y llavò diuen si l'endemà hey hagué qualcú qui va dinà d'arròs amb aucellons.

¡Cap còm aquesta! Mirau per quin estil are es consums tornaràn pujá.

**

Si ses cròniques no ménten, ja no po-

drá dí ningú, d'avuy endevant, que sa *tenassa* d'es carré d'Odon-Colom sia un embarás inútil. Diuen que la setmana passada, una cussa venturera va elegí aquell punt per ferne hostal, y qu'hey ha tengut sa ventrada des quissons sèt ò vuyt dies, sense que cap municipal s'atrevis à incomodarla en rès ni per rès; fentse es càrrech segurament de s'estat delicat en que la pòbre s'encontrava.

¿Será cosa de que s'Ajuntament, sense demanarmos de parè, s'haja fet sócio de sa *Sociedad protectora de los animales*?

Digau que será axò.

**

Un cafetero que no sab llegí ha pòsat escòla dins Ciutat. Hey ha hagut envejoses que mos ho han dit, perque la pegassim contra ell.

Nòltros mos ne guardarem pròu bé; abans de pegarla contra aquest mèstre ignorant, podriam clamá contra es sabis doctós que ensenhan à n'es séus dexe-bles moltes còses que no están en es programa; y callam per are.

¡Visca sa llibertat d'enseñansa! y axí aumentará més es número des vertadés ignorants.

¡Si tot se pogués dí sense fé escándol!

**

Es vapor *Andalucía*, mos dugué, la setmana passada, un carregament de blat.

Es vapor *Isabel la Católica* mos ha duyt aquests dies un carregament de presidaris.

¡Y encare n'hi haurá que's quexarán!

**

Alguns asseguran qu'aquests 94 presidaris que mos han duyt, vénen consignats à s'Ajuntament, perque los empley en netetjá y agraná es carrés y places de Ciutat.

Si axí fós, haurán pecat per curt: 94 son pòchs: no bastarán.

**

Amb ses brusques seguides qu'el cèl mos ha amollat tota aquesta setmana, es diaris ciutadans tendrán gazetilles devertides per uns quants dies.

A l'hòra d'are ja'n sentím unes quantes per l'estil:—«Ahí dematí hey havia uns quants carros enllotats à mitjan carré de Sant Miquèl, que no podian passà ni envant ni enrera. La cuidadosa Comision de empedrados, con un celo que la honra, etc., etc.»

—«Avuy dematí un bolsista ha llengat en mitx de Cort, y es caygut dins un bassiòt. Gracias que sabía nadá, y qu'hey han acudit es botes *salvoavidas*... Vergüenza causa que en una poblacion de más de 60.000 almas... etc., etc.»

—«Es pis de la Rambla amb aquestes aygos s'es posat tal y tal... Es botigués

d'es carré d'Odon-Colom reben esquits p'es mostradós... Sa bufera d'es Pes de sa Farina..... *Nuestros flamantes ediles, etc..... el traje les viene ancho,.....* etc., etc.»

Y sinó, ja me'n tornaréu respòsta.

***

S' Ajuntament d' Almeria, per economia ha suprimit es serenós.

Es nòstro Ajuntament heu fá milló: à pòch à pòch los suprimeix ses pagues.

COVERBOS.

L'amo'n Tèm de Son Axellat, diuen qu'era un hòmo estret y avaro, còm may s'en ha vist altre.

En ses veyeses, se va casá amb una neboda séua, d'una vintena d'añys, just per no haverli de fé un censal que li devia.

En es sopá de nocés, quant s'axecáren de sa taula, sa novia li digué:

—Conco'n Tèm, tròb que convendria alegrá de qualche còsa es missatges y sa criada: que coneguen qu'hey ha hagut nocés.

—Sí, (respongué ell,) jò també heu tròb.

—Ydò, ¿que trobau que los hem de doná?

—Foy! que los hem de doná... Donalós mitja arengada perhò... jò rebentan ò no rebentan!

***

Conversavan fumant un escolá y un mariné, y s'escolá li deya:

—¿Ahont morí ton pare?

—A la ma, (responia es mariné.)

—¿Y ton avi?

—A la ma.

—¿Y es teu rebesavi?

—També à la ma, còm tots ets altres.

—¿De beneyt! No sé còm no estás escalivat. ¿Y encare t'embarcas?

Callá es mariné una estona; pegá xuclada à sa pipa, escupí, y llavó li preguntá à s'escolá:

—¿Y ton pare ahont morí?

—¿Mon pare? Dins es llit.

—¿Y ton avi?

—Dins es llit.

—¿Y es teu rebesavi?

—També dins es llit, còm tots ets altres.

—¿De beneyt! (s'esclamá llavó es mariné, esclafint de riure.) No sé còm no estás escalivat; ¡y encare t'en hi vas à jeure cada vespre!

***

S' Ajuntament d'un llogarot, aghahit à Sant Sebastiá gloriós, qu'una vegada l'havia alliberat de peste, acordá ferli à l'Iglesia una capella nòva.

Per axò enviá en comissió à Ciutat

dos retgidós, perque donássen à fé sa figura d'aquell Sant.

—Ben fet, (los digué s'escultó,) los ho faré axí còm desitjan; però per més acertá, desitjaria sobre si à n'es Sant volen que 'ls ho representi mòrt ò viu.

Callaren es dos Retgidós, y se miráren un à s'altre. Llavó un des dos digué:

—Ell no mos n'han dit res d'axò, y are no sé que fassem... Però, no res: qu'el fassa viu à n'es Sant, per lo que puga essè. Y si acás no 'ls agradava, sempre mos queda un remey en tenirlo allá, ¡ja 'l matarém!

***

—¿Quina llástima! (deya plorant un assistent, quant contemplava es cadáver d'es séu capitá estès en terra, amb so cap travessat per una bala.) ¡Quina llástima! ¡pòbre señó meu! ¡Cap n'hi havia hagut may de tan valent còm ell!

—¿Perque heu diús? (li demanavan.)

—¿Perque heu dich? ¿y que no 'u veyes sa pòca impressió y es pòch cas que feya de ses bales? ¿que no 'u veyes?... Per una oreya li entravan, y pe's'altre li sortian.

***

Coses de músichs.—GLUCK, s'autor de *Orfeo* y de *Ifigenia*, s'inspirava en es camp amb dues ó tres botelles de Champagne à n'es séu costat.

SARTI, que compongué *Medonte* y *La mia esperanza*, trabajava en sa nit dins un gran salon à les fosques. Sa nit y es silenci l'inspiravan.

SALIERIA, componia es séus *motivos*, passejante-se p'es carrés més frequentats, mirant ses atlòtes y menjant confits. Quant li ocurria una melodia, l'apuntava amb lápis à sa séua cartera.

CIMAROSA, cercava es truy, ses bromes y reunions d'ets séus amichs mentres componia.

PAER, per inspirarsè, tenia necesitat de cridá y que cridasen tots, sa dòna, ets amichs y es criats.

MERCADANTE, s'inspirava menjant salsa de tomátiga.

PACCINI, escrigurent articles musicals.

ROSSINI, cuynant arròs à la Milanesa.

BELLINI, componia tenguent demunt sa taula qu'escrivia una sabata de sa séua allota, que besava sovint, sovint.

MEYERBEER, ses millós composicions les fé en dies de tròns y llamps que contemplava amb alegríja desde es séu balcó.

SACCHIANI, componia sa música abraçant sa dòna y jugant amb un moix.

PAISIELLO, no componia en no está dins es llit.

ZINHARELLI, llegint es Pares de la Iglesia y es Clásichs llatins.

PORROS-FUYES.

SOLUCIONS Á LO DES NÚMERO PASSAT.

GEROGLIFICH.—Sa retina més curta entre dos punts es sa dreta.

SEMBLANSES.—1. En que corren.
2. En que surten cada dia.
3. En que puja y devalla.
4. En que están en capella.

TRIÀNGUL.—Cartas-Carta-Cart-Car-Ca-C.

PREGUNTA.—Salas.

FUGA.—Sa feyna es santa y assanta.

ENDEVINAYA.—Una ma qu'escritu.

LES HAN ENDEVINADES:

Totes:—A. C. I. T. Un Suplent, Un Oficial sense empleo, Un Sardiné Festejadis, Agüeda, Ateluquim, Lau Tibicriste, Un Indiole, Un Músich y Macarroni.

Sèt:—Un Petrolista, Cop-piu y Pere-Péret.

Cinch:—Un llosco y Un Sabaté en dilluns.

Y quatre no més:—Un Llenterné.

GEROGLIFICH.

d : L Adela

CUTXHEE
L O O O O

UN LLENTERNÉ.

SEMBLANSES.

1. ¿En que s'assembla l'Esperit-Sant à un hòrt de pomeres?
2. ¿Y una jácera à s'aygo de mar?
3. ¿Y sa faròla d'es Moll à un pescadò de caña?
4. ¿Y sa pòrta de Sant Antoni à un batzerá?

UN PUNXA ENGEGAT.

TRIÀNGUL DE PARAULES.

• • • • •
• • • • •
• • • • •
• • • • •
• • • • •

Omplí aquests pichs amb lletres que llegides de través y diagonalment, digan: sa 1.ª retina, un nom de dòna; sa 2.ª un animal; sa 3.ª lo que un pintó necessita; sa 4.ª una planta; sa 5.ª lo que té la Sèu, y sa 6.ª una lletra.

DUES PAPAYONES.

PROBLEMA.

Preguntant una señoira à una altra més vovà qu'ella quants d'añys tenia, li respongué:—Tench el doble de s'edat que vostè tenia quant jò tenia s'edat que vostè té arc; y en teni vostè s'edat que jò tench arc, entre totes dues tendrém 63 ays.

¿Quants d'añys tenian una y altra?

MACARRONI.

FUGA DE CONSONANTS.

.A..A A.U.A.A .O .U.A.A .O.I..
Q. R.

ENDEVINAYA.

Nota punts y corretteix,

Y donem sa rahó clara:

Un siy que's menja son Pare

Dins sa séua bõna Marc,

¿Quin misteri serà aqueix?

UN SOLLERICH.

(Ses solucions dissapte qui vè si som vius.)